

tingvalgte Medlem vil ogsaa indrømme mig, at den maatte vi afvente. Vi venter den i disse Dage, og det varer forhaabentlig ikke længe, inden den kommer. Men vi maa have det Materiale.

Naar det ærede 14de tingvalgte Medlem sagde, at han haabede, at der under Udvalgsarbejdet skulde fremkomme direkte Forslag fra Regeringen, fra Socialdemokratiets Side til Støtte af Industrien, saa vil jeg takke ham for de Ord, og jeg vil meget gerne være rede til i Udvalget at meddele, hvilke Retningslinier Regeringen paa Sagens nuværende Standpunkt mener der bør følges, ogsaa i det andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om at komme den egentlige Industri til Hjælp. Det Spørgsmaal, her foreligger, er Spørgsmaalet om offentlige Arbejders Iværksættelse, og det vil ogsaa indirekte gavne Industrien. Men som jeg har betonet fra første Færd, jeg forelagde Sagen i Folketinget, og som jeg ogsaa har betonet i Dag, foreligger der et andet Spørgsmaal, der ligeledes skal løses i den Udstrækning, vi overhovedet er i Stand dertil, og jeg vil meget gerne gøre Rede for, hvilke Retningslinier vi dér vil bevæge os ad. Jeg haaber saa ogsaa, at vi hurtig kan faa det Materiale, vi endnu mangler, og den Indstilling, der er bebudet, og at det yderligere kan styrke, hvad vi kan sige i den Retning. I selve det ærede 14de tingvalgte Medlems Udtalelser her saa jeg dog ogsaa en Slags Antydning af, at han i og for sig ikke har noget imod, at Industriudvalget faar dette udvidede Mandat. Det er jo lidt af det, man kalder en fejltagtig Ring, for det ærede Medlem kunde jo egentlig først ved at gaa med til dette Forslag og gennemføre det give Industriudvalget det udvidede Mandat, paa hvilket Grundlag jeg saa skal gaa videre. Men naar det ærede Medlem mener, at jeg skal komme, saa kan jeg saamænd godt se bort fra den formelle Logiks Regler og haaber, at det kan gaa nogenlunde Haand i Haand. Disse fejltagtige Ringe, som det latinske Udtryk hedder paa Dansk, eksisterer nu mere i Fantasiens end i Virkeligheden. Jeg skal ikke hænge mig i Formaliteterne, dem kommer vi nok udenom. Det ærede Medlem har mange Meningsfæller i Industriudvalget, og naar de hører, at det ærede Medlem gerne vil have og ligefrem ønsker og kræver her, at jeg skal møde i Landstingsudvalget og gøre Rede, saa er det en indirekte Opfordring til Industriudvalgets Medlemmer om hurtigst muligt at gøre sig færdige og paa en Maade med det udvidede Mandat, som jeg her tilsigter højtideligt, formelt og lovligt at give det.

Dermed tror jeg, jeg har svaret paa det væsentlige af, hvad der er fremkommet. Til Slutning vil jeg kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, der var Venstres Ordfører, (Stensballe). Naar dette ærede Medlem i Modsætning til den anden Venstremand (Hauch), der har talt i Dag — for han blev staaende ved sin Betænkning, ogsaa ved hele denne Udvikling om, at mange offentlige Arbejder slet ikke egner sig til at være Nødhjælpsarbejder; det siger Betænkningen udtrykkeligt; de fleste Arbejder, der her er Tale om, staar der i Betænkningen, og det ærede Medlem er Medunderskriver, opfylder enten ikke Betingelserne eller egner sig slet ikke dertil —, naar nu altsaa det 3die Medlem for 4de Kreds sagde til mig, at da Socialdemokraterne i 1921 og i 1924 stemte for Arbejdsløshedsloven, var det vel deres Hensigt at være med til at muliggøre, at Loven blev ført ud i Livet, saa siger jeg: Ja, naturligvis, og de samvirkende Fagforbunds Formand har i Dag fuldt ud bekræftet det. Men det var ikke vor Hensigt, at disse Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven skulde misbruges til at rejse en Forhindring mod, at der overhovedet kan gennemføres offentlige Arbejder her i Danmark, uden at de gennemføres som Nødhjælpsarbejder. Dette kalder jeg illoyalt Misbrug af Arbejdsløshedsloven. Det har aldrig været vor Hensigt. Det er at gaa udenfor Lovens Forudsætninger, og skal den fortolkes paa den Maade, saa maa vi beklage, at vi har stemt for den, saa har vi gjort det under falske Forudsætninger. Det har aldrig været fremme, at det skulde være Meningen med Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder, at herefterdags skal der overhovedet ikke kunne udføres offentlige Arbejder, uden at de gennemføres med 15 pCt. Lønreduktion.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingens og udsætte Mødet til i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 5¹⁰.